

K O P G E K

Sam en de omgekeerde dag

EEN PERSOONLIJK VOORLEESVERHAAL

Voorbeeldeditie met Sam

Vandaag gaat Sam naar opa Kees en oma Noor. De tas is klein, maar de plannen zijn groot. Koekjes bakken. Naar buiten. En misschien wel een picknick.

Opa Kees doet de deur open met een vergiet op het hoofd. 'Goedemorgen, ruimtevaarder!' Sam kijkt omhoog. 'Opa, je hoed heeft gaatjes!'

Uit de keuken klinkt gelach. Oma Noor legt een gestreept tafelkleed klaar. ‘Voor onze picknick straks.’ Buiten tikt iets tegen het raam. Tik. Tik. Tikketiktik.

Het begint te regenen. Niet een klein buitje. Een heleboel dikke druppels achter elkaar. Sam duwt een neus tegen het glas. ‘En de picknick dan?’

Opa Kees haalt het vergiet van het hoofd. ‘Daar moeten we eens goed over nadenken.’ Oma Noor zet drie bekers neer. Eerst iets drinken. Denken maakt dorstig.

Op het aanrecht staat alles voor de koekjes. Meel, boter en een kom. Sam krijgt een schort om. De strik hangt bijna op de knieën.

Samen kneden ze deeg. Eerst plakt het aan de vingers. Dan aan de lepel. Dan een beetje aan de neus van opa Kees. Niemand weet hoe dat kwam.

Oma Noor rolt het deeg plat. Sam steekt sterren uit. Opa Kees maakt een vorm die op een sok lijkt. 'Een koekjessok,' zegt Sam. 'Die miste nog.'

De koekjes gaan de oven in. Oma Noor doet het hete werk. Sam zet de kookwekker klaar. Nu duurt wachten opeens verschrikkelijk lang.

‘Zullen we ondertussen het weer bekijken?’ Vraagt opa Kees. Bij het raam hangt de lucht nog steeds vol grijs. Een merel schudt regen van zijn veren.

Sam kijkt naar het tafelkleed. Dan naar de vloer. Dan naar oma Noor. ‘Moet een picknick eigenlijk altijd buiten?’ Oma Noor trekt een wenkbrauw op.

Even later schuiven ze stoelen opzij. Het tafelkleed ligt midden in de kamer. Kussens worden zitplaatsen. Een kamerplant is vanaf nu een grote boom.

Opa Kees draagt de picknickmand binnen. Met heel hoge stappen, alsof het gras tot de knieën komt. 'Pas op voor de krokodil!' Roept opa Kees.

De krokodil blijkt een groene slob. Sam legt er een kussen voor. 'Hier, een eiland. Dan kun je rustig slapen.' De slob zegt niets terug.

Ting! De koekjes zijn klaar. Oma Noor zet ze hoog op het aanrecht om af te koelen. De hele kamer ruikt warm en zoet.

Terwijl ze wachten, haalt opa Kees een doos met oude foto's. Op één foto zit een kind met modder op de wangen. 'Wie is dat?' Vraagt Sam.

‘Dat ben ik,’ zegt opa Kees. Sam kijkt van de foto naar opa. En weer terug. ‘Maar je was helemaal klein!’ ‘Dat vond ik toen zelf niet.’

Oma Noor vindt een foto met een veel te grote zonnehoed. ‘En dit ben ik.’ Sam ontdekt dezelfde glimlach. Die is blijkbaar gewoon meegegroeid.

Sam wil ook een foto voor later. Opa Kees zet het vergiet weer op. Oma Noor houdt de koekjessok vast. Klik! Een heel deftige familiefoto wordt het niet.

Nu zijn de koekjes koel. Op het kleed staan broodjes, fruit en een bordje met sterren. De koekjessok ligt in het midden. Iedereen wil de teen.

Buiten rommelt het in de verte. Sam kruipt wat dichtter tegen oma Noor aan. Binnen klinken alleen zachte stemmen en het kraken van een koekje.

Na het eten maken ze een weg van houten blokken. De weg loopt om de kamerplant heen en eindigt bij het kussen van de groene slof.

Opa Kees bouwt een toren naast de weg. Hoger. Nog hoger. O, o... de toren helt! Sam probeert hem te vangen, maar alle blokken tuimelen om.

Even trekt Sam een sip gezicht. Oma Noor schuift twee brede blokken naar voren. 'Zullen we samen een stevige onderkant maken?' Dat willen ze wel.

De nieuwe toren wordt minder hoog. Wel krijgt hij een poort en twee ramen. Sam zet er een poppetje bovenop. Dat kan nu heel ver kijken.

Dan wordt het stil bij het raam. Geen getik meer. De regen is opgehouden. Opa Kees opent de gordijnen een stukje verder. Buiten glimt alles.

Met laarzen aan gaan ze nog even de tuin in. Sam stapt in een klein plasje. Plitsj. Opa Kees stapt ernaast. Platsj. Oma's laars krijgt een spetter.

Oma Noor maakt zelf ook een spetter. Een heel keurige, kleine. Die belandt precies op opa's laars. Sam moet zo lachen dat bukken nodig is.

Bij de deur trekken ze de laarzen uit. Drie paar natte voetstappen blijven op de mat achter. Grote, middelgrote en kleine.

Voor het naar huis gaan stopt oma Noor een koekje in een doosje. Opa Kees legt de nieuwe foto erbij. ‘Voor als je onze binnenpicknick nog eens wilt bekijken.’

Sam geeft allebei een knuffel. ‘Het werd een omgekeerde dag,’ zegt Sam. ‘Binnen buiten spelen. En daarna toch nog buiten.’

Thuis opent Sam het doosje. Het koekje is een sok. Op de foto lacht iedereen. De volgende keer mag het best weer regenen. Een klein beetje dan.

K O P G E K

Jij in je eigen verhaal

Een leesproef met 32 binnenpagina's en een voor- en achterkant.

Sam en de andere personen zijn voorbeelden. Namen en gezichten worden in de persoonlijke editie aangepast.

De beelden komen uit de illustratieoverzichten. Voor drukwerk zijn afzonderlijke illustraties op hogere resolutie en een productiecontrole nodig.